

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

Bódás János:

KÁROLI GÁSPÁR

A legnagyobbaké között kell rogyogni nevednek. Letűnt már az idő, mikor papi dölyf, vakság megvetettek, s kárhozott voltál és eretnek.

Voltak dicső, nagy hőseink, kik életüket a szabadság oltárán bátran bemutatták. Ám a te győztes regimented könyvek voltak, nagy pergamentek, füstszínűvé vált fóliások és eger rágt a szentírások. Kis lúdtoll volt csak fegyvered. Nem kellett puska, kard, se ló, így lettél te honfoglaló s a műved ma is szentség: ránk hagyta édes anyanyelvünk gyönyörű tündérvártját.

Így látlak:

Hosszú pipaszárral ülsz a mécsesnél. Könyvek, árkusok az asztalon. S tollad alól az Úr szava édes, magyar nyelven buzog, ény és vigasz rajtad keresztül árad...

Szenci Molnár, (önkéntes kis küldöncöd) egy fidibusszal meggyújtja pipádat...

A GYÜLEKEZET FELADATA

Jel 2:18-29

A gyülekezet egyik feladata a *többre igyekvés*. Megelégedettség, a megállás nem fél össze az Igeszerinti lelki étellel. Ez már az egyéni hívői élet természetéből is adódik. Az emberi élet természetes fejlődésével együttjáró változások új és új feladatokat, egy- szersmint új és új lehetőségeket tárnak fel előttünk. A gyermekkortól az érett férfúsáig. Aki ezekben teljeset szeretne nyújtani, annak nagyon kell igyekeznie a *többre*. Pedig a lelki életben a belső ember szerint elérhető előbbrehaladás ugyanabban a korban is teljesebb ismeretre segít. Sokszor a teljesebb ismeret következtében újra kell kezdeni ugyanannak a feladatnak a megcselekvését. Személyi, lelki problémáink mellett ott vannak a közösségi élet feladatai, amelyeket mindig más közülmények között nyerünk az Úrtól, s amelyek megértéséhez és elvégzéséhez szinte újra meg kell tanulni a szolgálatot. A tegnapi megértés kevés a ma és a holnap feladatainak az elvégzéséhez. Ezért jónak találja az Isten Fia Thiatirában, hogy az utóbbi cselekedetek többek az elsónél.

A gyülekezet másik feladata *megtartani azt, ami van*. A *többre igyekvés* nem jelentheti az elfelejtését és lebecsülését azoknak, amelyeket eddig kaptunk. Meglévő értékeink megbecsülése ad stabilitást egyéni és közösségi életünknek. Ezért nem teljes értékűek a futó élmények, a hangulati cselekedetek. Tisztán kell ismerni, mi az, ami nálad van. Azokban legyen teljes örömed. Lehet, hogy másnál más ajándék van. Lehet, hogy ami nálad van, az másnál nincs meg. A más nem feltétlen jobbat, vagy többet jelent. Egyszerűen csak mást. A kegyelmi

ajándékokban való különbség nem egymás fölé, hanem egymás mellé helyezi a megváltott lelkeket és közösségeket. Ha máséért elveszíted a sajátodat, talán, mert nem becsülted, nem biztos, hogy a másét megkapod. Azt tartsd meg, ami nálad van. Ápoljuk és féltve őrizzük közösségi életünk drága értékeit! Tartsuk nagy kegyelemnek, hogy nyertük azokat.

Ügyelni kell a tisztaságra. Nem lehet kétség affelől, hogy a bűnnel szembe kell szállnunk. Minden, ami bűn, tisztátalan. De a búzavetésben az árpa is gyom lehet. Az elelegyített tanítás zavart kelt. A le nem tisztult teológiai fogalmak lehetnek tetszetőssek, de végső eredményüket illetően károsak. A fül próbálja meg a beszédet. Ez a gyülekezet számára nem csak lehetőség, de kötelesség is. Ha meg akarjuk tartani a megtért lelkeket, tiszta és világos tanítással kell nevelni őket. Imádkozzunk, hogy Isten a maga munkáját tegye állandóvá bennünk.

Oláh Lajos

"...futásomat elvégeztem..."

Szemelvények Oláh Lajos lelkipásztor életéből. 134k oldal.

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8.
A MABAVISZ tanácsulésről
Úti beszámolók - Erdélyből és a Délvidékről
Levél Sierra Leone-ból
Október 23 - Tollas Tibor
Gyülekezeti hírek:
Alhambra, Cleveland,
Kossuthfalva, Pacsér

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangéliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@juno.comSUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS
\$20.00 annuallySend subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:
ERNEST J. KISH
1173 Scypher St. N.E.
Palm Bay, FL 32905
Tel.: (321)723-7727

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street,
NEW YORK, NY 10021
Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.
LINCOLN PARK MI 48146
Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ
3827 N. Oak Park Ave.,
CHICAGO, IL 60634
Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St.,
Cleveland, OH 44120
Tel.: (216)231-0038

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

A SZERKESZTŐ ROVATA

Októberi számunkban a megszokott-
nál több beszámolót is találunk majd.**Utazó misszionáriusunk, Vadász János** testvér újra útra kelt és mintegy hat héten keresztül járta az erdélyi gyülekezeteket, hirdetve minden nap az evangéliumot. Nem is tudom, honnan van testvérünkben ennyi energia. Vagyis, hát tudom: az Úrtól. Beszámolója erről is bizonyosságot tesz.**Misszionáriusunk, Füredi Kamilla** megérkezett afrikai szolgálati helyére, Sierra Leone-ba. Több levelet is kaptam már tőle - magyarul és angolul is. Itt csak az egyiket közöljük, de akiket érdekel, szívesen továbbítom leveleit e-mailen minden érdeklődőnek. Izgalmas utazás után megnyugodva tapasztalta Urunk vezetését pl. az öt fogadó, korábbi is ismert misszionárius házaspár segítő-készségén keresztül. Kamilla imádságainkra és anyagi segítségünkre is számít, és számíthat is, amennyiben jól érzékeltem olvasóink eddigi reakcióját, érdeklődését, leveleiket. Kamilla postai címe: Gabriella Kamilla Füredi, PO. Box 300, Freetown, SIERRA LEONE, Africa. Telefonszámát is elkérhetik a szerkesztőtől. Ha valaki támogatni kívánja Kamilla missziómunkáját, szövetségi pénztárunkon keresztül megteheti - **Drescher Lajos** testvér címére küldött, a szövetségünk nevére kiállított és **Füredi Kamillának** designált csekken.**Kossuthfalvára is eljutott a szerkesztő** a nyár folyamán. A Délvidéken (Bácskában) folyó misszió munkáról és azon belül is testvéreink kossuthfalvai (Moravica) terveiről, az imaház épületének megvásárlása lehetőségéről magyarul és angolul is olvashatunk. Testvéreink köszönik az eddigi támogatást és ezután is számítanak segítségünkre. A megadott címre -**Nyúl Zoltán** testvérnek- közvetlenül is küldhetünk segítséget az imaház vételhez, vagy bármelyik missziós célra, vagy a szövetségen keresztül is megtehetjük ugyanezt. Látna az ottani misszió munkát, a testvérek lelkesedését és a különleges, talán csak most létező lehetőségeket, támogatásukat mindenképpen javasolom azoknak, akik ezt megtehetik - egyénileg is, gyülekezeti szinten is.**A MABAVIT 3-ról** is olvashatunk, sőt, itt az ideje, hogy tervezgessünk is ezzel kapcsolatban. Az azzal megbízottak előkészítenek majd mindent, de a jelenlétünkről nem dönthetnek. Azt nekünk kell megszervezni, a rávalót összegyűjteni, jegyet vásárolni stb. Ezt a folyamatot pedig máris megkezdhetjük. Jelezzük részvételi szándékunkat a gyü-lekezetben, vagy **Szabó István** főtitkár testvérnél (címét ugyanezen az oldalon megtalálhatják).**A Rámai Tábortan az építkezési munkálatok** nagy iramban folynak. Több gyülekezetből kaptak segítséget - anyagot is, kétezit is. Mások is csatlakozhatnak még ehhez a munkához. Reméljük beszámolót is küldenek hamarosan.**Könyvekről és a Magyarországi Központi Énekkar új CD lemezéről** is olvashatunk oldalainkon. Megrendelni a magyar szövetségek könyvterjesztésében lehet (címüket a következő számban, az Irodalmi Nappal kapcsolatban közölni fogjuk), vagy kérjék a szerkesztő segítségét - telefonon, vagy e-mailen.CD-t és **Oláh Lajos** testvér könyvét máris el tudjuk küldeni a megrendelőnek. (A CD ára 16US dollár, a könyvé pedig 8.) Szerk.

Lelkipásztor beiktatás

Melbourne-ben

2005. október 23. délelőtt 10-kor

Magyar Baptista Gyülekezet

130 Railway Pde., Noble Park

Levél (részlet) Ausztráliából (eredetileg a szolgatársaknak íródott, de talán olvasóinkat is érdekli):

Valószínű, hogy már hallottatok rólam és arról, hogy miként vezetett az Úr új szolgálati helyünkre, Melbourne-be. Most érkezett el annak lehetősége, hogy megtarthatjuk az ünnepélyes lelkipásztor beiktatási istentiszteletet. Úgy tudom, hogy az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség nem tudja képviseltetni magát személyesen ezen az alkalmon, de többféleképpen is támogatja az Ausztráliában egyetlen Magyar Baptista Gyülekezetet. Feleségemmel mindig örömmel és érdeklődéssel olvassuk a bulletineket, amit nekünk is elküldtek e-mailben. Az Evangéliumi Hírnök is összeköt bennünket. Ezután igyekszünk, hogy folyamatosan hallgatók, tudjatosok rólunk is, és legyen közös a szolgálatunk a külföldi magyar baptista misszióban. Ha nem is tudtok személyesen itt lenni majd velünk a beiktatáson, de nagy segítség lesz az értünk elmondott imádságokat, egyénileg és a gyülekezeteitekben is.

(új e-mail címünk: szlovakt@efitel.net.au, de a korábbiak is élők)

Az Úr áldjon és vezessen benneteket!

Szolgatársatok az Úrban:
Szlovák Tibor és felesége, Ági

NOVEMBER 2. VASÁRNAPJA - IRODALMI NAP

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhironk>

MABAVISZ Tanácsülés a Hargitai Tábortban

A Magyar Baptista Világszövetségének Tanácsa ülésezett 2005. augusztus 30.-án a Hargitai Tábortban. Jelen volt *Dr. Mészáros Kálmán elnök, Papp János, Balogh Barnabás és Csontos Sándor* Magyarországról, *Borzási István, Gergely István, Borzási Gyula és Vass Gergely* Erdélyből, *Kulcsár Sándor és Hunter Vadász János* az Egyesült Államokból, *Dóczé Bálint* Szlovákiából, *Varga Attila és Szikszai Kálmán* Kárpátaljáról.

A 2006. évi Áhítat megírásáról és az ezzel kapcsolatos kérdésekről tárgyaltunk. Megállapítottuk, hogy az Áhítat a MABAVISZ legerősebb összetartó kapcsa, ezt továbbra is együtt akarjuk elkészíteni, úgy hogy megfeleljen a MABAVISZ minden területén úgy gyülekezeti, mind családi illetve személyes használatra. Ebben a munkában szorosabb együttműködésre van szükség, hogy a jelzett igényeknek megfelelően, összhangban és időben elkészüljön az Áhítat.

Barnabás; Dr. Csontos Sándor; Durkó István.

Felelősök:

Helyi szervező iroda: Balogh Barnabás és Karancsiné, Erika

Támogatói kör gyűjtése: Dr. Csontos Sándor és Karancsiné, Erika, Balla Sándor, Torontóból; Kulcsár Imre, Erdélyből.

Énekarok felelőse: Oláh Gábor

Fúvószenekarok felelőse: Dr. Csontos Sándor

Ifjúsági zene felelőse: Mike József

Média, sajtó: Marosi Nagy Lajos

Pénzügyi felelős: Dr. Szabó Zoltán

Imádkozunk a találkozó jó megszerzéséért és készülünk rá, hogy ott legyünk!

*Borzási Gyula
a MABAVISZ főtájtára*

Állnak: Balogh Barnabás, Szikszai Kálmán, Vass Gergely, Papp János, Dóczé Bálint, Gergely István, Csontos Sándor, Varga Attila. Ülnek: Borzási Gyula, Kulcsár Sándor, Mészáros Kálmán, Borzási István, Hunter Vadász János

Dr. Mészáros Kálmán, a Világszövetség és a Magyarországi Baptista Egyház elnöke köszöntötte a jelenlevőket és buzdított imára 78. Zsoltár 1-7 versek alapján. Beszámolójában elnök testvérünk elmondta, hogy egy mozgalmas időszak áll mögöttünk. Úgy tűnik, hogy egy felfele ívelő szakaszt éljük át a Magyarországi Baptista Misszióknak. A nyáron megtörtént a Tahi Tábort új épületének átadása. E tanácsulást követő héten lelkipásztor-konferencia lesz. Erre Kulcsár Sándor tv. is megvan hívva.

Az erdélyi testvérekkel való kapcsolatunkat ápoljuk: Brassóban voltunk a gyülekezet 100 éves évfordulóján. Közös gyökereink vannak.

A regionális vezetők is beszámoltak. A Kárpátaljai testvérektől megtudtuk, hogy két gyülekezetben is történt előrelépés az imaház-építésben, átalakításban. Sikertől tábor szervezni baptista keretek között: a kárpátaljai gyerekek Debrecenbe utaztak táborozni. Egy másik 28 fős csoport a Hargitai Tábortban töltött három csodálatos hetet.

Legizgalmasabb tárgya e MABAVISZ Tanácsülésnek a Magyar Baptista Harmadik Világtaglalkozójának (MABAVIT 3) megszervezése. Ezt a nagy eseményt 2006. augusztus 4-6 napokra tervezzük megszervezni Debrecenben, a Főnix Csarnokban. Jeligenek a következő jézusi mondást választottuk: „Jézus Krisztus az Út, az Igazság és az Élet”. A szervező-bizottság összetételéről, a szervezési ütemtervről, költségvetésről, programról, lógóról, étkezésről, szállásról és még sok másról volt szó. A MABAVIT 3 előkészítése és vezetése érdekében a következő összetételt állapítottuk meg:

Szervező Bizottság: *Gergely István; Szabó István; Papp János; Dr. Mészáros Kálmán; Mészáros Kornél; Dr. Szabó Zoltán; Marosi Nagy Lajos; Karancsiné, Erika; Balogh Barnabás; Dr. Csontos Sándor;*

Programbizottság: *Dr. Mészáros Kálmán; Mészáros Kornél; Borzási István; Kulcsár Sándor; Papp János; Oláh Gábor; Mike József; Balogh*

ÚTI BESZÁMOLÓ

Szilágyság - Hargita - Tahi - Szlovákia, Szentpéter - Komárom, Budapest

Áldom az Urat minden időben, dicsérete mindig ajkamon van. Zsolt 34:2

Augusztus 4-től szeptember 13-ig a Jóisten kegyelméből ismét egy misszió útra mehettem. Hosszú ideig fontolgattam: menjek, ne menjek? Egészségi állapotom nem olyan, mint 10 évvel ezelőtt volt. A krasznai és a sarmasági testvérek e-mailen, levélben és telefonon többször hívtak, de mindig úgy éreztem, a lélek kész, de a test erőtlén.

Miután sikerült jegyet kapnom, csütörtökön, augusztus 4-én mégis elindultam. Los Angelesből indult a repülő, Münchenen át Budapestre, ahol *Király Tibor és Krisztina* vártak és azonnal indultunk **Szilágyballára**. A román határon 2 órai várakozás után sikerült átjutni, és szombaton a korahajnali órákban megérkeztünk *Király Tibor* testvérek otthonába. Még aznap egy menyegzőn és vasárnap délelőtt és délután a **Sarmasági Gyülekezetben** szolgáltam.

Kedden, augusztus 9-én volt alkalom hosszabban beszélgetni *Péter István* testvérről, aki az elmúlt év decembere óta szolgál a sarmasági körzetben. Péter testvér és felesége *Enikő* sok szeretettel említették, hogy nagyon hálásak a Jóisten után a sarmasági és az amerikai testvéreknek azért, hogy a kornak megfelelő lakást építettek és ők első lakói e háznak. Ahogy megnéztem a házat belülről, én is szívesen ellaknék benne. Kívülről azonban még van több tennivaló. A sarmasági testvérek vállalják a munkát, ha segítséget kaphatnának az anyagvásárlásra.

folytatás az 5. oldalon

VALÓBAN ?

Szívesen olvasok életrajzi írásokat, különösen is kedvelem az önéletrajzokat. Úgy tűnik, keletje lett ennek a műfajnak a magyar baptista misszióban is. Az utókor dolga lesz kideríteni, ki, miért, milyen pontosan emlékezett, és jövőt építő lett-e az önvallomás. Az EH 2004. januári számában leírtam a véleményemet egy - szerintem - nagyon rosszul sikerült próbálkozásról, de a szerző reakcióját sem titkoltuk el olvasóink előtt. Én nem számoltam a helyesléseket és a rosszslásokat, de abbéli meggyőződésemből e kellemetlen eset kapcsán megerősödtem, hogy önigazoló magamutogatással - akár a múlt eseményei közé, akár a jelen valóságába festett képen díszelgünk - nem lehet olyan közösséget építeni, ahol emberi gyarlóságainkon a Krisztus kegyelme uralkodik majd.

Lehet viszont másképpen írni magunkról - közös hasznunkra. Három ilyen mű van előttem; mindhármát a testvériség figyelmébe ajánlom.

Oláh Lajos lelkipásztor életéből „szemelvényeket” tár az olvasó elé a „Futásomat elvégeztem” című könyv. Özvegye, Gabi néni választotta ki azokat az igehirdetéseket, írásokat, napló-jegyzeteket, amelyek férje életútját jelzik, a lelkiségét visszatükrözik és sajátos gondolkodásából, kifejezési stílusából ízeket közvetítenek a férjéről, az apáról és a lelkipásztorról. Aki elolvassa, nagyot csodálkozik Oláh testvér Urán, aki egyszerű sorból, utazó evangélistává nevelte ezt a nagyszerű embert. Az ő életútja is négy rendszeren át ívelt. Emlékszem, gyakran beszélt a „nehéz időkről”, de mindig vigyázott arra, hogy félre ne értsük. Egyszer hosszú útra indultunk, és ő órákon át mesélt. Észrevéve a csodálkozásomat, ezt mondta: „Ugye, nem érted, hogy miért mondtam ezt mind el? Akarom, hogy tudjad, mi sem voltunk jobbak. Harcos élet a miénk. Vigyázatok magatokra, és egymásra!”.

Még nem jártam Erdélyben. A Nagyváradon túli magyarság közeli múltjáról is, Magyarországon felcseperedve, vajmi keveset hallottam. *Veres Ernő* lelkipásztor testvér „beszámolója” nem csak egy előttem ismeretlen világot, nagyon nehéz körülményeket, de az ott szolgáló lelkipásztor-családok életét is bemutatja. *Köves Gábor* szerkesztette a „Csak eszköz voltam” című könyvet. Ülő és kalapács szikrát szóró találkozás, a szellemi világ valóságát is sejtető pillanaték, minek folytán az Úr Jézus jelenlétében megmunkált élet a szolgálatra alakul. Ilyen életre hívta Veres testvért és szolgatársait az Úr. A műhely melegét kellemetlennek éreztem. Még olvasva is égető. Szégyellem ma-

gam. Felbátorított, hogy bocsánatot kérjek a nyavalygásaimért. Ő is megemlít helyzeteket, még lelki munkásokat is, olykor nem várt irányból száll a szikra, de a szándék könnyen érthető. Kívánom, hogy ne legyen gyümölcstelen a fájdalom azoknak, akiket a történet ilyen elmondása negatív megvilágításban talál. Az ébredés ritka örömei, személyes és családi csodák, az újjászületésről és a kegyes életről szóló üzenet tisztasága életpéldában és szolgálataiban, mindez szép magyarsággal elmondva, hasznos lelki olvasmányává teszi Veres testvér könyvét.

„Kegyelem minden” címmel jelent meg *dr. Almási Mihály* lelkipásztor, egyetemi tanár legújabb könyve. Egy sok talentummal megáldott, rendkívül tehetséges ember legfrissebb próbálkozása arra, hogy megkeresse a testvéreit. Ezt a mondatomat - pro és kontra - vesézhetik, akik mindenben egyházpolitikát látnak. Igyekeztem pontosan fogalmazni. Érdekes könyv, sok szép kép van benne. Terjedős. 250 oldallal tömörebbre sikerült Schweitzer Albert önéletrajza, pedig ő jóval többet élt, és még Bach zenéjéről is beszűrt vagy 100 oldalnyi. Mindszentyé ugyanilyen takarékos. Billy Grahaméhoz (Just As I Am) hasonlít leginkább Almási testvér könyve - mármint a terjedelmében - de főleg a polcon. Aki nem érti, hogy mire gondolok, vegye meg mindkettőt, és hasonlítsa össze őket!

Novák József

Sierra Leone

Ülök egy Internet kávézóban, ahol kávé ugyan nincs, csak három régi komputer. Sajnos fényképeket nem tudok küldeni, de szeretnék rendszeresen írni, hogy imádkozni tudjatok értem.

Az első vasárnapon Afrikában *Hans és Aisha* (misszionárius házaspár) megkérdezte, hogy szeretnék-e velük együtt menni egy új gyülekezetbe *Freetown*hoz közel. Csatlakoztam hozzájuk, nem tudva, hogy korábban már jártam ott, éppen mielőtt elhagytam *Sierra Leonét* tíz évvel ezelőtt, ez volt az utolsó hely, ahol Afrikában prédikáltam. Ez akkor történt, amikor a saját missziós állomásomról el kellett futnom a háború miatt. *Freetown*ban szállásoltak el és néhány fiatal kért, hogy látogassak meg velük együtt egy prédikációs állomást. Imaház nem volt ott akkor, se szószék, vagy padok. Tulajdonképpen szabadtéri istentiszteletet tartottunk, az emberek mindenféle házi készítésű lócán ültek, kb 30-an voltak jelen és amikor az istentisztelet végén kérdeztem, ki szeretné

átadni az életét Jézusnak, kb a hallgatóság fele döntött. Már majdnem elfelejtettem életemnek ezt az eseményét, de amikor *Hans* befordult a főútról a rögzös mellékútra, az az érzésem volt, mintha már jártam volna arra. Egy félíg kész imaház épülethez érkezünk, kb 60-an voltak az istentiszteleten, sok gyermek. Amikor az istentisztelet végén beszéltem az emberekkel és kérdeztem, hogy kezdődött a misszió, rájöttem, hogy éppen arra a helyre hozott vissza az Úr, amit tíz évvel ezelőtt ott kellett hagynom. *Hans és Aisha*, az egyedüli misszionárius házaspár, aki *Sierra Leonében* tudott maradni akkor is, amikor legtöbbünknek el kellett hagyni az országot, csatlakozott a prédikációs állomáshoz és segítette, hogy egy jól működő gyülekezetté fejlődjön.

Az istentisztelet után lassan mozgó tehenek zárták el az utunkat, a mézsárszék felé hajtották őket. A szomorú állatokat nézve megdöbbenett a gondolat, hogy nemsokára levágják őket, azért, hogy az étvágyunkat szolgálják. Rostélyost vásárolva a hentesnél általában nem szoktam arra gondolni, hogy a húst nem a fáról szedik le, hanem állatok vérént ontják érte. Eszembe jutott a papok munkája az öszövétség idején, az ő feladatuk volt az állatok le-mészárlása és aki az áldozatot adta, annak nemcsak hogy végig kellett ezt néznie, de még a kezét is rá kellett tenni az áldozat fejére! Micsoda ár volt ez bűnért, bocsánatért, békességért... És mennyivel szörnyűbb árat kellett az Isten Fiának fizetnie miértünk a kereszten. Miért van akkor, hogy amint legtöbbször nem emlékezünk egy állat szenvedésére, halál tusájára, amikor ott gőzölög az étel az asztalunkon, közömbösen ülünk az Úr Asztala körül és nem tudjuk igazán felfogni, mit jelent „ez az én testem, amit értetek adok”...

Volt lehetőségem az elmúlt héten, hogy beszélgessek lelkipásztorokkal, volt szolgatársakkal, akik eljöttek, hogy üdvözöljenek *Sierra Leonében*. Mindgyüküknek megvolt a maga története. Voltak olyanok, akik a háború alatt az erdőkben bujkáltak, gyökerekkel, vadállatokkal, vagy kóbor kutyákkal és macskákkal táplálva magukat és családjukat.

Imádkozzatok, hogy a béke most már legyen tartós az országban, és az Úr be tudja gyógyítani a sokat szenvedett emberek sebeit. Imádkozzatok értem is, hogy mielőbb hozzá tudjak kezdeni a Biblia Iskola újjászervezéséhez, de főképp azért, hogy az Úr lépésről lépésre vezessen, mindig a megfelelő helyre, azokhoz az emberekhez, akiknek leginkább szükségük van vigasztalásra, bátorításra, és készek Isten ígéjének az elfogadására.

Szeretettel, Kamilla

(Az építőanyag költsége kb. 3500 amerikai dollár.)

A testvérek kézzől kézre adtak, a vendéglátás kitűnő volt. Sikertől meglatogatni több *roma* testvért is otthonukban, és megnézni az újonnan épült *roma* imaházat. A telket a község adta, az alapozáshoz az anyagot az *ÉAMBSz*, a *Szanta Monikai Gyülekezet* és dr. *Steiner István* testvér erdélyi missziós alapja adta. A munkát pedig a sarmasági gyülekezet és a *roma* testvérek végezték. Az anyagot a *Déli Baptista Szövetség "Standard Kápolna Építő Brigádja"* adta, a munkában a helyi testvérek és az építő brigád tagjai vettek részt, a *roma* testvérekkel együtt.

Csatornát a tetővíz levezetésére nem tettek fel és már most megrongálta a külső vakolást. Az imaház belsejében nincsenek szép padok, csak egyszerű lócák, a szószéket egy kis asztal helyettesíti, de a *roma* testvérek között nagy az öröm, a lelkesedés és többen átadták életüket az Úrnak és újra bemerítési ünnepélyre készülődnek. A Jóisten kegyelméből szinte minden nap szolgálhattam úgy a magyar, mint a *roma* gyülekezetekben.

Augusztus 13-án *Krasznára* látogatam. Borzasi Pál lelkipásztor testvér családjával együtt egy újabb angliai tanulmányútra készül. Vasárnap a szilagykrasznai gyülekezet megalakulásának 100-dik évfordulóján voltam és délután szolgáltam igével.

Hétfőn ismét családokat látogattunk *Péter István* testvérral *Sarmaságon*. Itt különös élmény volt, amikor egy emberrel találkoztunk, aki sokáig a szesz ital rabságában szenvedett. Szeretett volna szabadulni, de a sátán visszarántotta. Beszéltünk és imádkoztunk vele és érette, bízva abban, hogy az Úr szabaddá teheti őt. Még azon a hétvégén kérte, hogy *Péter* testvér látogassa meg őt, mert szeretne kibékülni egy szintén az alkohol rabságában lévő egyennel. Istennek hála, volt alkalmam látni, amint a két haragos egymás nyakába borulva megbékélt egymással. *Soli Deo Gloria*.

Szerdán, 17-én este, *Krasznán* és az ottani *Kraszna Rátony* határában levő *roma* gyülekezetekben szolgáltam. Csütörtökön a *Horvát Krasznai* gyülekezetben szolgáltam. Itt *Sütő Árpád* testvérek láttak vacsorára vendégül, de sajnos a jó ételekből nem tudtam enni. A gyomrom felmondta a szolgálatot. Éjjel 1

órákor gyomorgörcsök miatt sürgősen a zilahi kórházba vittek *Király* testvérek. Azonnal kértem egy gyomormosást, de ők először a fejem tetejétől a talpamig 7 óra hosszat vizsgáltak, fájdalom csillapítókat adtak és végül gyomormosást, ami után azonnal megszűnt minden fájdalom. Hálát adtam a gyógyulásért és azért, hogy az Egyesült Államokban van földi otthonom. Tudom, többen imádkoztak értem és az Úr meghallgatta az imádságokat, hétfőn, kijöhettek a kórházból. Előtte, vasárnap (aug. 21-én) a *Zilahi Gyülekezet* ünnepélyére szerettem volna menni, és kimenőt kértem a kórházból, amit az orvosok hosszas tanakodás után megadtak. Nem akarták elhinni, hogy visszamegyek... Az Úr kegyelméből részt vehettem a zilahi gyülekezet ünnepélyén, ahova minden volt zilahit meghívtak és volt alkalmam szolgálni is.

23-án, kedden *Berettyószéplakra* mentünk *Király Tibor* testvérral és meglátogattuk szövetségünk főtákarának szüleit, *Szabó Pál* testvéreket, este pedig a gyülekezetben szolgáltunk.

Szerdán a *Perecsenyi Gyülekezetben* szolgáltam. Itt tudtam meg, hogy a torontói *Balog István* testvérnek a körzet varsolci gyülekezetében volt a menyegzője, amelyen kórházban létem miatt nem tudtam részt venni.

Augusztus 25-én *Zilahon*, 26-án *Sarmaságon*, 27-én ismét *Krasznán*, egy menyegzőn szolgáltam. Vasárnap délelőtt *Krasznán*, délután a *szilagyballai gyülekezet* új épületében szolgáltam. Ez az épület még nincs teljesen befejezve. A testvérek szorgalmasan építkeznek és úgy haladnak előre, amint az Úr az anyagiakat kirendelki.

Hétfőn *Király Tibor* testvérral az

Pénteken, szeptember 2-án utaztunk vissza a *Hargitáról Szilagybalára*. Szombaton délből *Magyaroroszlón*, délután pedig *Szilagyballán* szolgáltam egy-egy menyegzőn. Vasárnap, délelőtt *Zilahon*, az ottani lelkipásztor távollétében úr-vacsorai istentiszteleten, délután pedig ismét *Perecsenyben* szolgáltam.

Hétfőn *Király Tibor* testvérral *Tahiba* utaztunk, szintén egy lelkipásztor konferenciára. Itt ismét találkoztam *Kulcsár Sándor* testvérral. *Tahiból Dóczé Bálint* testvér elvitt *Szlovákiába, Szentpéterre*, ahol az ő vendégük voltam és este a gyülekezetben szolgáltam.

Szeptember 8-án *Szlovákiából*, miután *Komárom* városát megnéztem, *Dóczé*

A Jókai szobornál, Komáromban.

(Mindig sejtettem, hogy rokonságban van *Vadász* testvér bajúsa a Jókaiéval. szerk.)

testvér elvitt *Rákospalotára*, ahol még aznap este szolgáltam.

Szeptember 11-én, vasárnap délelőtt az *Újpesti Gyülekezetben* szolgáltam. Itt jelenleg nincs lelkipásztor, mert a volt lelkipásztor a *Budapest József utcai gyülekezet* új pásztorává lett. Délután a *József utcai gyülekezetben* voltam, ahol presbiter és diakónus avatás volt.

Szeptember 13-án, kedden reggel indultam vissza - *Budapestről*, *Frankfurton* át és *Los Angelesi* idő szerint este 8 óra felé érkeztem otthonunkba.

Az út hosszú volt és fáradtságos, de az Úr velem volt, megsegített és erőt adott a szolgálatra. Hála Néki és köszönet az érettem imádkozó testvéreknek. Az úton nagyon hiányzott a feleségem, itt-ott egy-két dolgot elhagytam, elfelejtettem és azt gondolom, hogy nélküle, ha egészsége megengedi, nem indulok ilyen nagy útra.

Minden gyülekezet, ahol szolgáltam és sok kedves testvér szeretettel küldi üdvözlését, az Úr gazdag áldását kívánva.

Hunter Vadász János
utazó misszionárius

Prédiátorok gyermekei a Hargitán

erdélyi magyar baptista prédikátorok és családjaik *Hargitai Keresztélyén Táborban* tartott évi konferenciájára látogattam. Itt találkoztam szövetségünk elnökével, *Kulcsár Sándor* testvérral és én is részt vehettem a *MABAVIT 2006.* évben tartandó konferenciájával kapcsolatos megbeszélésen.

DÉLVIDÉK

A *Baptista Világszövetség* angliai, jubileumi kongresszusán találkoztam *Nyúl Zoltán* testvérrrel is. Neki már korábban megígérttem, hogy amikor tehetem, meglátogatom őket. Nem jártam még eddig *Jugoszláviában*. Bár az idő most is igen rövid volt, augusztus 10-én *Szegedre* vonatoztam, ahonnan azután *Nyúl* testvér vitt tovább autóval. *Szeged*, a híres város közel van a Vajdasági gyülekezeteinkhez, és nem is csak távolságra, mert a szegedi gyülekezet és lelkipásztora (*Kübler János*) folyamatos kapcsolatban áll velük.

Egy órába sem került, mire Szabadkán át *Csantavérre* érkeztünk. Az imaháznál néhány fiatalot találtunk, akik az előző két héten tartott gyermek és ifjúsági hét után rendezkedtek. Az imaház mögött kisegítő

még mindig igen nehéz magyar vallásos könyveket áthozni a határon.

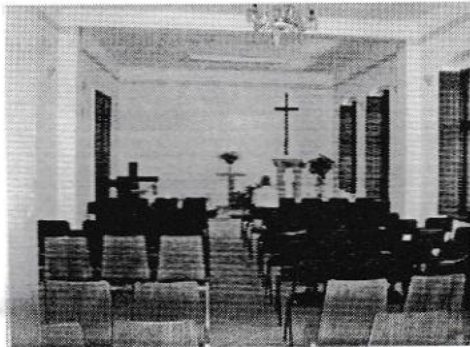
Csantavérről Topolyára mentünk, ahol *Nyúl Zoltán* testvér bemutatta a *Bethesda Otthont*. Az itteni szép munkáról valamennyit már eddig is írtunk és majd ezután is fogunk. Ebben az épületben 16 mozgássérült gyermekkel foglalkoznak a környék 80 sérült gyermeke közül - 3 fizetett munkással és 15 önkéntes segítővel. Munkájukra egyre jobban felfigyelnek mások is.

Az ismeretség, az önzetlen segítség következtében az érintettek és a családtagok nyitottakká válnak az evangéliumra. Nagy fáradtsággal, pontos szervező munkával és jelentős költséggel járó szolgálat ez, minden olvasónk figyelmébe ajánlom!

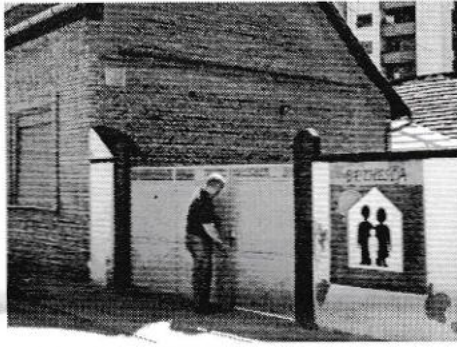
Pacséron, *Nyúl* testvéreknél ebédelttem, ahol találkoztam az egész családdal -

missziós központot szeretne kialakítani. A 40 méter hosszú utcafrontra merőlegesen 100 méter hosszú melléképület sor kapcsolódik. Az utcafront 4 hatalmas szobájából az egyiket már kialakították imaháznak. 50-en férnek el a székekkel berendezett, nagy ablakos, világos imaházban. Minden vasárnap délután van istentisztelet, melyen megtelik az imaház.

Testvéreink most egy újabb nagy feladat előtt állnak. A tulajdonos - látva a bérlelők szorgalmát, eddigi munkáját, megvételre ajánlja az épületet. De hogyan is tudná megvenni ezt a hatalmas házat egy maroknyi nép, egy most formálódó gyülekezet? A hatvan ezer dollár - az Ungár birtok ára meghaladja minden tehetségüket. Ám ha néhány gyülekezet és áldozatkész testvér - aki fölismeri az épületben rejlő missziós lehetőségeket - melléjük állna, talán elérhetővé válna a vétel. Annélkül viszont annak a lehetősé-

A csantavéri magyar baptista imaházban kb. 60-an férnek el.

Topolya, a Bethesda, mozgássérültek gondozására létrehozott otthon.

Pacséron találok a Szabadkán élő Nagyajtai Eszter testvérnővel is.

Nyúl Zoltán és *Viktória*, valamint *Nagy Tibor* és *Mária*

épületeket alakítottak ki nem régen, konyhával, néhány hálószobával. Az udvaron hatalmas sátrat húztak fel a közös alkalmak lebonyolítására.

A gyülekezet lelkipásztora *Nagy Tibor* hamarosan megérkezett és megmutatta az imaházat. Elmondta, hogy az előző héten 160 gyermek vett részt a táborozáson, azelőtt pedig egy angol nyelvű táboron 30 fiatal volt. Az imaház mellett egy termet könyvek árusítására használnak testvéreink. Magyarországi és Németországi kiadók könyveit láttam a polcokon. Úgy értettem, hogy sajnos

Viktóriával a hat gyermek édesanyjával, akik közül öten voltak otthon.

Ebéd után átmentünk a szomszéd faluba, *Kossuthfalvára* (*Moravica*). Az ottani gyülekezeztől, a bérelt imaház decemberi megnyitójáról már olvashattunk a mi lapunkban is. Minden elképzelésemet meghaladta, amit láttam. Az Ungár ház a falu díszje lehetett valamikor, most azonban csak messziről az. Közélebbről egy erősen leromlott épület komplexum, melyből *Nyúl Zoltán*, a körzet lelkipásztora és a vajdasági misszió vezetője, testvéri összefogással egy

A Kossuthfalvai gyülekezet ezt a házat bérlő és szeretné megvásárolni.

ge is fennáll, hogy valaki más vásárolja meg az objektumot. Aki segíteni szeretne, vegye fel a kapcsolatot *Nyúl Zoltán* -al - Tel: +381-24-744-190, posta: 24342 Pacsér, P.O. box 5. Jugoszlávia e-mail: nyulz@stcable.co.yu vagy a szerkesztővel, aki további információt, fényképet küld az érdeklődőknek.

Pacséron, a gyülekezetben fejeztük be a napot, ahol este 6-ra istentiszteletre gyülekeztek a testvérek. Az igehirdetés után egy rövid beszámolót tartottam az

amerikai magyar baptista misszióról. A pacséri gyülekezet és mindazok, akikkel még találkoztam a másfél nap alatt, szeretettel köszöntik az *Evangéliumi Hírnök* olvasóit. Különösen is az ottani misszió két fiatal, fáradhatatlan lelkipásztora, *Nyúl Zoltán és Nagy Tibor* testvér.

A távolság, a természetes és a mesterségesen fenntartott határok megnehezítetik a kapcsolat tartást, de meg nem akadályozhatják az összetartozás érzését, a szeretetet és a segítőkészséget.

Herjeczki Géza

CLEVELAND

IRÁNY SIERRA LEONE!

Egy szép napsütéses nyári délelőtt, amikor a természet templomába tartottuk meg a vasárnapi istentiszteletünket, búcsúzott el tőlünk és szövetségünkől *Füredi Kamilla* testvérnő. Örömmel tett biznyságot Isten vezetéséről az életében, mikor és miként hívta el teljes szolgálatra a missziómezőre. Röviden ecseelt azokat az eseményeket, amelyek miatt kénytelen volt menekülni Sierra Leone földjéről, majd szólt arról a bizonyosságról és reménységről, hogy Isten ebben a közbeeső időszakban sem hagyta el, míg végül újból kaput nyitott számára, ugyanazon a missziómezőn, ahol olyan sok évig oly szívesen munkálkodott Isten dicsőségére, az ő kedves fekete testvérei között.

Hálás szívvel köszönte meg az érte elhangzott imákat és az *Amerikai Magyar Baptista Szövetség* segítségét, amely Isten segítségével lehetővé tette számára, hogy újból megkezdje a munkát a misszióban.

"Ez a mai nap, mintha egy kis ízelítő lenne a számomra abból a világból, ahova nemsokára újból indulni fogok - mondta lelkesedéssel Kamilla testvérnő. Ott ugyanis úgy, mint most itt, legnagyobb részt a természetben, a fák lombjainak árnyékában tartjuk istentiszteleteinket. Míg azonban itt a biztonságos park fái árnyékában vagyunk, addig ott teljesen a vad őserdő vesz körül bennünket. Kérem a testvérek, és a Magyar Baptista Szövetség imatámogatását, hogy az Úr áldja meg gazdagon szolgálomat abban a szegény, nyomorúsággal teljes, háborútól szinte teljesen lepusztított országban, hogy az ott élő emberek szívéhez is eljusson az Evangélium öröme, és még sokan békeségre és hitre jussanak a mi drága Megváltónk, az Úr Jézus Krisztus által!"

Gyülekezetünk lelkesen biztosította Kamilla testvérnőt, hogy imaszárnyainkon fogjuk hordozni őt mindennap, kérve Isten áldását és vezetését munkájára.

Veres Sándor

GYÉMÁNTMENYEGZŐ

Waltz Béla és Banka Mária testvérek 60 évvel ezelőtt, 1945. szeptemberében, a háború borzalmi közepette házasodtak össze, Németországban. Hamarosan azután - jobb híreket hallva otthonról, visszaköltöztek Magyarországra. Az 1956-os forradalom idején azonban végleg elhagyták a szülőföld határát és Kanadában, Torontóban telepedtek le.

Sok nehézséggel megküzdve, példamutató szorgalmukkal női ruhaüzemet alapítottak. Új nyelv, új szokások, idegen kultúra közepette nevelték két Magyarországon született gyermekeiket. Lányuk építész-mérnök feleségeként az Egyesült Államokba költözött, computer-mérnök fiuk is ott kapott munkát.

Testvéreink idős korukban úgy érezték, jó lenne, ha a család tagjai egymáshoz közel élhetnének, ezért újból hazát cserélve ők is átköltöztek az Egyesült Államokba, és Kaliforniában telepedtek le - gyermekeik és unokáik szomszédságában.

A 60-ik házassági évfordulót ünneplő Waltz házaspár - Béla és Mária

Példamutató igyekezetükkel mindig Baptista hitükről és igazi magyarságukról tettek tanúbizonyságot.

Manapság megérni a hatvanadik házassági évfordulót valóban rendkívüli és áldott esemény, melyet gyönyörű otthonukban élvezhetnek, California egyik legszebb városában, Rancho Mirage-ban.

Egész életükre jellemző volt, hogy mindig gyülekezetet kerestek és keresték a szolgálat lehetőségét. Vezetőként is és példás hívó tagokként is, mindig mintaképei voltak egy gazdag hívó életének.

Ma a Moreno-Valley Foothill Baptist Church tagjai. Családjukkal együtt alapítói és építői lettek e gyülekezet ingatlanának. Az új gyülekezeti nagytermet Waltz testvérekről nevezték el, áldozatos munkájuk elismerésül.

Hatvanadik házassági évfordulójuk és Mária születésnapjának megünneplésére a mintegy ezer tagú gyülekezet körülből harmada jött el, hogy részt vegyen e ritka, áldott családi megemlékezésen.

Nagyon emlékezetes alkalom volt részemre is ez az ünneplés, hisz sok-sok évvel ezelőtt nekem is segítőtöm voltak Waltz Béla és Mária testvérek. 1957-ben engem is befogadtak otthonukba - új menekültként és régi soltvtatkerti ismerősként, amire ma is hálásan emlékszem.

Tagai István

VARSOJC - TORONTO

Balog István és Bucsi Annamária augusztus 20-án házasságot kötöttek a varsolci baptista imaházban. A menyegzői istentiszteleten *Nagy István* percesenyi lelkipásztor hirdette Isten igéjét. A zsúfolásig megtelt imaházban a *Prédikátor 3:14,15*, illetve *45. Zsoltár* alapján hangzott a bátorító és buzdító igei üzenet.

ESZTINÉNI BÚCSÚZÓJA

2005. szeptember 15-én, Palm Bay, Floridában *Bánkuti Eszter* testvérnőnk csodás békességgel hazament Urához. Előző este még telefonon beszélt hozzám mindhárom unokája. S mintha ezzel befejezte volna földi feladatait; másnap reggel megnyugodva hazatért.

Szombaton délelőtt 11:30-kor a Palm Bay-i imaházban volt kiterítve, ahol a gyülekezet és a rokonság elbúcsúzott tőle. Igét hirdetett *Alexander Densel* lelkész. *Kish Ethel* testvérnő megemlékezett élete kiemelkedő részleteiről, majd egy szép szót énekelt.

Ezután kimentünk a temetőbe, ahol *Alexander* lelkész felolvasta a 23. Zsoltárt és imádkozott.

Meg kell említenünk, hogy Esztinényi gyülekezetünk leghűségesebb tagjai közé tartozott. Sokat adakozott, és sokakért imádkozott. Sőt szíven viselte a tavalyi vihar alatt használhatatlanná vált imaház helyreállítását is, amely elég sokáig tartott. Éppen a temetése előtt lett készen, így az ő gyász-istentisztelete volt az első összejövetelünk a helyreállított teremben.

Gyászolják: Három unokája, magyarországi nővére, és unokahúgai, közeli és

távoli barátai, valamint az egész Palm Bay-i gyülekezet és az Amerikai Magyar Baptista Konvenció tagjai.

Az Úr vigasztaljon meg mindannyiunkat.

Palm Bay-i híradó

ESTHER BANKUTI

1912 — 2005

Esther was a very special lady and had a very interesting life. She spent her childhood in Szokolya, a small village in Northern part of Hungary. Her photographs show she was a beautiful young lady.

She was a very serious Christian and graduated from the Hungarian Baptist Deaconess School in Budapest. She married Lajos Bankuti and had one son, Barnabas. In 1956 during the Hungarian uprising, they decided to leave their homeland. At night, amid heavy gunfire and heavily guarded borders, they reached Austria safely and emigrated to America.

They settled in New York City and became active members of the Hungarian Baptist Church. She had a good voice and sang in the choir and was a member of the Ladies Aid Society. To get settled in a new land, she went to work as a domestic while her husband taught fencing at Columbia University. He was the fencing champion in Hungary and was well known around the world.

In retirement, they settled in Palm Bay and became charter members of The Bethesda Baptist Church. Here, too, Esther used her talent and sang in the choir and took an active part in the women's work. She was very faithful in attending services. She was usually the first one there.

Life was not always easy for her. She had many obstacles to overcome. She was saddened by the departure of her son, Barnabas, who chose to move to Canada and lost contact with him for many years. This was a real heartache for her, a mother, to bear. Another heartache to suffer was the loss of her husband nineteen years ago. Then to lose her son too in death. Through it all she remained faithful to her Lord and Savior whom she served.

Many people will remember her for her generosity. She denied herself many

luxuries and even some necessities to give to missions and to those in need. She had a soft spot in her heart for Hungarian missions and its pastors and gave generously to support them. She loved children and young people too and gave a large sum of money to the Hungarian Baptist Camp in Rarna, Canada.

The Lord's work was foremost in her mind. She sent money to poor widows in her village as well as to family members. When automobiles were hard to buy in Hungary she purchased four of them for needy families. She used her money to reach out to others in need.

God has blessed her in many many ways. He gave her a long life of 93 years, then called her home to rest. She completed her journey here on earth. She was prepared and ready to meet her maker. She longed for her heavenly home, a place prepared for her by God, where she will have eternal life with Him and her loved ones. We loved her and we miss her here. Matth 25:23.

Ethel Petre Kish

TIBOR TOLLAS

*Introduction to a great Hungarian patriot and author
By Klári Vereczky Mális*

Since his works had not become public until communism was ousted, few Hungarians heard about Tibor Tollas until the new Republic of Hungary was established in 1989. When the Rev. Joseph Novák, pastor of the American Hungarian Baptist Church in Alhambra, California, learned that my late husband Sándor Vereczky and I knew Tibor Tollas, I was asked to write about this great Hungarian patriot, author and poet.

Sándor and I first met Tibor in 1965 in Daytona Beach, Florida, when he was an honored guest at a fundraiser for his newspaper, *Nemzetör* (*The Guardian*). I shall never forget the rapt attention and stunned silence among the American guests who did not understand a word as he passionately recited from memory his poem *Bebádogoztak minden ablakot* (*They've Walled Up Every Window Tight With Tin*).

Prison inmates had asked Tibor to write this poem when the guards began sealing up and blocking the only ray of light in their dark prison cells. It eventually became the standard-bearer for those seeking liberation from the totalitarian dictatorship.

Tibor Kecskési Tollas, an officer in the Hungarian army, had spent nine years as a political prisoner at the infamous Vác prison and other penal institutions where inmates communicated by tapping messages in code on prison walls. He helped

ease those years of physical abuse and solitary confinement by composing poetry and his messages to the outside world were smuggled out of prison on ragged sheets of toilet paper, deftly rolled into cigarettes.

Tibor escaped during the aborted 1956 Hungarian freedom uprising and began publishing a newspaper, *Nemzetör* (*The Guardian*), in Munich, Germany. It has been published in Hungary since 1989 when the nation was freed from Soviet rule. A magnetic and warm personality totally dedicated to his cause, Tibor traveled around the world for subscriptions to help finance his newspaper. It was being published in five languages and had a worldwide readership.

When my husband and I moved from Daytona Beach, Florida, to Los Angeles in 1968, the good Lord must have directed our future because Tibor was visiting in California at that time. Learning that we were in the area, he immediately introduced us to renowned Hungarian actress Éva Szörényi and members of the Los Angeles Chapter of the Hungarian Freedom Fighters World Federation.

We participated in the Federation's struggle to help liberate the Hungarian people and Tibor often visited us in Thousand Oaks, California. While he rested at our home on a sunny hillside, he talked about his years of imprisonment, enduring forced labor in the mines, and how he had become the voice for prisoners at Vác. Tibor confided to us that he never planned to become a poet or newspaper publisher. It seemed those years of suffering changed his perspective of life and he wrote numerous poems with deep insight into the existence so many of us take for granted.

He had a warm, magnetic personality and loved people. Fred Hefty, another political prisoner who maintained friendship with Tibor through the decades, told me at his home in Big Bear City, California, that Tibor had been caring and compassionate toward others even during the

Tollas Tibor:

Október 23.

*Rian a föld, a falak dőlnek,
Kék harsonákkal zeng az ég.
S barlangjából a dohos kőnek
Az ember újra fényre lép.*

*Fonnyadt testünket záporozza,
Sápadt arcunkra hull a nap,
S szédülten, szinte tántorogva,
Szabadság, szívjuk sugarad.*

*Sötétből tárul ki a szívünk:
Nyíló virág a föld felett.
A szolgaságból fényt derítünk,
Fegyver nélkül is győztesek.*

rigors of life in prison. He seemed to love everything about life. When my mother passed away in 1988, he dedicated a poem to her memory.

A prolific writer, numerous books were published with Tibor's beautiful compositions and he continued to travel around the world accepting support for his beloved newspaper. He told us that he became bored during an illness and a friend suggested he write about trees greening outside his hospital window. In his book, *Irgalmas Fák (The Merciful Trees)*, the closing poem dramatically portrays the tree of crucifixion on which our Lord Jesus Christ was slain.

Tibor's poetic legacy will expand as his magnificent work becomes better known and admired by Hungarians. Several already have been translated into English, including *Bebádogoztak minden ablakot*.

Moments Sándor and I had with Tibor Tóllas are precious memories, and I thank God we had the privilege of meeting this great Hungarian patriot.

Sándor and I were saddened when our friend passed away in 1977 at the age of 77. His biography is included in his volume of verse, *Hazafelé (Homeward Bound)* and a museum in his memory was dedicated in the 1990s at Nagybarca, Hungary.

If you would like more information, please email me:

clairejesus1@juno.com.

On Katrina

Despite the best efforts of the news media, it's impossible to sense the confusion, observe the destruction, smell the stench, hear the cries, dry the tears, clothe the threadbare, as well as hug and feed the hurting and hungry unless you're here. This is a disaster of biblical proportion, and it demands a biblical response — now. How can I be more explicit? This situation is dire — it's an ongoing emergency.

**Southern Baptist
Convention President Bobby Welch**

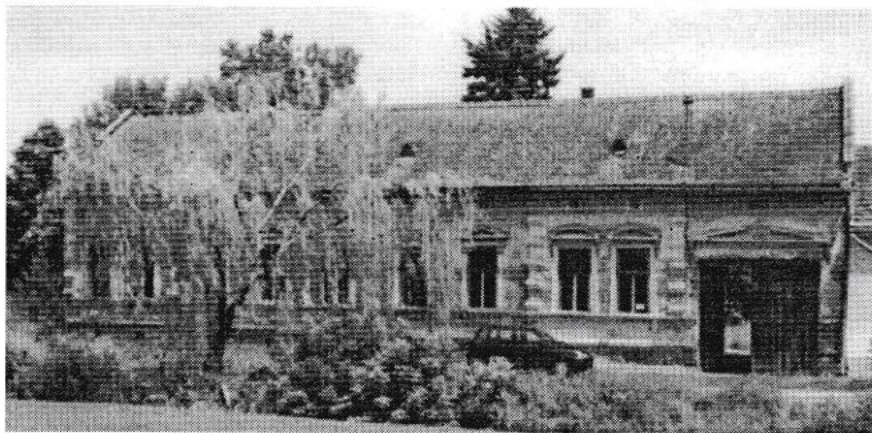
We dare not speak on God's behalf to explain why He allowed these particular acts of evil to happen at this time to these persons and in this manner. Yet, at the same time, we dare not be silent when we should testify to the God of righteousness and love and justice who rules over all in omnipotence. Humility requires that we affirm all that the Bible teaches, and go no further. There is much we do not understand. As Charles Spurgeon explained, *when we cannot trace God's hand, we must simply trust His heart.*

Albert Mohler Author & Speaker

Launching a Missions and Aid Centrum

**Please help our mission work
in Serbia!**

Our Hungarian Baptist Church helped hundreds of refugees, orphans, handicapped, flooded people for over ten years. We offered them food, clothing, firewood, medicine and a word of encouragement. We feel that the time has come to serve with the Bread of Life to this people whom we already helped physically.

God showed us miraculously a big house which offers us many possibilities for our mission work.

This 475 m2 house in a nice rural setting - which was the residence of a prominent lady, Aliz baroness - would be suitable for us to organize a Mission Center there.

The house has many rooms, it has a big courtyard - it is ideal for summer activities, perfect for any kind of children ministry. Presently we can accommodate some 35-40 children and that could be expanded to 120.

Personally, I contend that the best thing for us to do in the aftermath of Katrina is to remain silent, and not try to explain this tragedy. Instead of asking "Why?" we should be asking, "What does God want us to do now?" The loving God calls all believers in the face of Katrina's devastation to seek ways to express love in concrete ways towards those who have lost friends and family members; and to those who have lost homes along with most of their earthly belongings.

In the Bible, we read this passage: *"And he said, Go forth, and stand upon the mount before the LORD. And, behold, the LORD passed by, and a great and strong wind rent the mountains, and brake in pieces the rocks before the LORD; but the LORD was not in the*

continued on next page

In Serbia Evangelical mission centers with camping possibilities are very sporadic today. We would like to change that too.

Plans for the mission-center:

Summer camps for children, English classes, sport and music camps.

Courses for the entire church

Classes to prepare people for Humanitarian services and work among the disabled.

Organize aid-programs for North-

Bacska - we have some 15 years of experience.

Our goal: Serve the hungry with physical and spiritual bread, offer them a place to regain strength.

The programs are already in place at the house. We would like to buy that house - at the moment we are renting it.

We spent several thousand hours and dollars to this building through the unselfish contributions of our church members.

Now we would like to buy this house because we see the opportunities there for us to continue the missionwork we started. This is why we request your help or the financial assistance of your organization or church.

We need \$65,000 US to buy this building. We can't do that alone. Our maximum contribution is about 25% of the total. We are trusting the Lord with the other, bigger part and are looking for partners who would help us in this mission project.

How can you help?

* With your financial support to buy the house

* With your labor during the update of the building.

* By organizing groups for work or for mission projects.

* With your prayers

Rev. Nyúl Zoltán
24342 Pacsér P.O.Box 5. Yugoslavia
e-mail: nyulz@stcable.co.yu

WOMEN OF FAITH -- HÍVÓ NŐK

Néhány hete, egy szép szeptemberi hétvégén alkalmunk volt részt venni a Hívó Nők 10. Konferenciáján, ami az anaheimi Pond sportsarnokban került megrendezésre.

Az alhambrai gyülekezetből ötven töltöttük együtt ezt a két napot, mintegy 16 ezer testvérnővel. Megható volt ennyi nő, asszonyt, fiatal és időset együtt látni.

Mi is ez a Hívó Nők (Women of Faith) szervezete? Alapító Okmányukban olvasom, hogy ez egy felekezeti női szervezet, amit azért hoztak létre, hogy a nők lelki és érzelmi növekedését segítse elő úgy, hogy közben az Úrral való kapcsolatuk is megerősödjön. Az üzenet mindig Isten szeretetéről szól, aki gondoskodik

Az alhambrai nők csoportja, a konferencia után

rólunk életünk minden szakaszában. Egészséges humorral, őszinte szóval és biblikus érveléssel beszélnek rólunk, nőkről, kísértéseinkről és gondjainkról, vágyainkról és örömeinkről. Kiadványaikkal és konferenciák rendezésével keresik meg a hívó asszonytársakat, most már nem csak Amerika nagyvárosaiban, de egyre több külföldi országban is.

1996-ban, Stephen Auburn szervezte meg az első konferenciát, aminek

„Örömteli út” volt a mottója. Tíz amerikai városban, 36 ezren vettek részt az első évben. 1997-ben az „Örömteli út” folytatódott, de most már – imaházak helyett – sportsarnokokban került megrendezésre a találkozók (15 városban, mintegy 159 ezer résztvevővel). 2002-ben Kanadában is tartottak találkozót. Ekkorra már 360 ezerre növekedett a konferenciára jelentkezők száma. 2004-ben rendezték az első országos konferenciát San Antonio, Texasban, és az idén már Fort Lauderdaleben és Las Vegasban is volt ilyen. A gyülekezetekben szolgáló nőknek tanfolyamokat is szerveznek. Az idén, „Rendkívüli hit” címmel 27 városban szerveznek konferenciát.

Általában hat állandó és egy vendégelőadó szolgál a rendezvényeiken. Ebben az évben a fiatalok között jól ismert Tammy Trent szolgál énekekkel és biznyságtétellel.

Elmondta, hogyan segítette át az Úr a gyászán, miután férje egy bűvár-baleset következtében életét veszítette. Érdekesnek találtam Nicole Johnson monológját, aki írásaiiban és előadóművészként a bibliai történeteket modern életünk eseményei közé festi. Az Avalon együttes koncertje után egy négytagú énekesegylet vezette a gyülekezetet a dicsőítésben. Nekem Sheila Walsh és Marilyn Melberg tanítása tetszett a legjobban.

Melberg testvérnő elmondta, hogy a gondolkodásmódunknak bizony meg kell változni ahhoz, hogy Isten akaratát felismerjük és cselekedjünk (Róma 12,2). Három példáját jegyeztem meg köreinkben is hallható, de az igének ellentmondó gondolkodásmódról próbáinkkal és a hívó nő szolgálatával kapcsolatban.

„Biztosan Isten büntetése ez rajtam”. A 130. zsoltár 3. versét idézte: „Ha a bűnökem számon tartod, Uram, ki marad még akkor?”. A hívó nő életében a próbák hite erősítésére vannak.

„Nekem nincs elég hitem ahhoz, hogy ezt, vagy azt megtegyem”. „Az Istentől kapott hit mértéke szerint” (Róma 12,3), nem a mi képzelőerőnket tornáztatva kell gondolkodnunk és élnünk. Annnyit mindnyájan kaptunk tőle, hogy felé forduljunk, és imádkozunk. Istentől kapott hitünk az ő Szavára figyelemmel, a Biblia tanulmányozásával is erősíthető.

„A jókedv, a nevetés a komolytalanságnak és a felszíniességnek a jele, és ezért nem illik a hívó nőhöz”. Pedig a Bibliában olvassuk: „A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszáritja” (Példabeszédek 17,22). Aztán, zamatos humorral folytatta: „A szakértők szerint, a májunktak

ez az egyetlen esélye a tornára. Amikor jóízűen nevetünk, akkor a májunktak is tornáztatjuk!”

Nagy élmény volt részt vennünk ezen a konferencián. Ami elhangzott, és amit mi is tehetünk ott, ezekkel együtt énekelve és tanulva, majd életünket újból odaszánva az Úr Jézus szolgálatára, e sorok írásakor is hálára kötelez a kegyelemért, minek folytán én is „hívó nő” lehetek.

Novák Györgyi

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

REFORMÁCIÓ

- 1. Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg a ti útaitokat és cselekedeteiteket, és veletek lakozom e helyen!
- 2. Térjete vissza hát hozzám, a kitől oly nagyon elpártoltatok...
- 3. Térjete vissza, szófogatlan fiak, és meggyógyítom a ti elpártolástokat! Ímé, mi hozzád járunk, mert te vagy az Úr, a mi Istenünk!
- 4. Vigyete veletek beszédeket, és térjete vissza az Úrhoz! Mondjátok néki: Végy el minden álnokságot! És fogadd el azt, a mi jó, és ajkaink tulkaival áldozunk néked.
- 5. Térjete vissza az erősséghez, reménységnek foglyai!
- 6. Hagyja el a gonosz az ő útát, és a bűnös férfit gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.
- 7. Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez.
- 8. Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.
- 9. Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, és felöltöztetek amaz új embert.

A megfejtéseket november végéig várja a szerkesztő.

Megfejtés - június - Az evangélium Ezékiel szerint

1. 7: 9, 2. 18:30, 3. 18:32, 4. 22:26-30, 5. 33:32, 6. 34:11, 7. 36:21-22, 8. 36:25-26, 9. 37:26, 10. 47:12. A ráadás kérdésre is sok jó válasz érkezett.

Megtalálták: Mezei Ilona, Hunter Vadász Márta, Mikló János, Horváth Mária, Csompó András, Szász Géza (USA), Podobni Erzsike, Jenei Miklós, Kuti József és Anica (Kanada), Nagy Zoltánné, Jámor Ferencné, Czapek Elekné id. Gutti Miklós, Hufnágel Zsolt, Petrik Ádám (Magyarország), Tóth Rozália, Bonczidai Ferenc (Románia)

ON KATRINA

wind: and after the wind an earthquake; but the LORD was not in the earthquake: And after the earthquake a fire; but the LORD was not in the fire: and after the fire a still small voice. (I Kings 19:11-12)

Instead of looking for God in the earthquake or the tsunami, in the roaring forest fires blazing in the western states, or in the mighty winds of Katrina, it would be best to seek out a quiet place and heed the promptings of God's still small voice. That voice will inspire us to bring some of God's goodness to bear in the lives of those who suffer.

Tony Campolo, Excerpt from his article at Crosswalk.com
Katrina: Not God's Wrath - or His Will

Vasárnapi Iskola

2005. november 6.

ANYELV MEGSZELÍDÍTÉSE

Jakab 3:1-18

Mivel a beszédnek óriási a hatalma, meg kell tanulnunk építő szavakat használni.

Gondold át a felelősséged! (1-2)

A lelki érettséget nemcsak a próbák és a kísértések idején tanúsított kitartás, nemcsak a szolgálat, nemcsak a szeretet és nemcsak a jó tettek jelzik, hanem a hívők szavai is. Ennek tudatában Jakab felszólítja olvasóit, hogy megfontoltan beszéljenek, és uralkodjanak gondolataik fölött.

Tartsd ellenőrzés alatt a beszéded! (3-8)

Egyesek jobb eredményt érnek el, mások gyengébbet, teljesen azonban senki sem tudja megszelídíteni a nyelvet. Ennek oka, hogy a nyelv gonosz, rakoncátlan és ingatag, sőt tele van halálos méreggel. Ha azt akarjuk, hogy ne ártunk vele másoknak és magunknak sem, olyan gondosan kell használnunk, mint egy életveszélyes, mérgező terméket.

Beszédünk felügyeletének prioritásaink elején kell állnia, hiszen Krisztus követőiként nem engedhetjük, hogy felelőtlenül kommunikáljunk másokkal.

Vigyázz a következetességre! (9-12)

Az üzenet egyértelmű: a hívő ember nyelve nem lehet a következetlenség eszköze. Meg kell tanulnunk uralkodni fölötté, és vigyáznunk kell arra, hogy ne használjuk jó és rossz célokra, hanem csak édes, kedves és építő beszédre.

Légy bölcs! (13-18)

A helyes beszéd kulcsa a helyes gondolkodás. Ám a helyes gondolkodást elsősorban nem az értelem, hanem a bölcsesség határozza meg – az a bölcsesség, amelyet alázat, kegyelem és békeség jellemez.

Az értelmes beszéd bölcs lélekből ered, és a nyelv féken tartása csak ápolat gondolatvilággal lehetséges! A beszédünk olyan tiszta és bölcs lesz, mint a gondolataink és a szívünk.

Aranymondatt: Jakab 3:13

2005. november 13.

ALÁRENDELTE ÉLET

Jakab 4:1-17

Ha Isten gyermekei vagyunk, alázattal alá kell rendelnünk életünket az Úr hatalmának.

Az alárendelés fontossága (1-5)

A viszályok és a harcok forrása az emberi szív kapzsiságában rejlik. A hívők akkor járnak el helyesen, ha Istentől kérik jogos szükségleteik kielégítését. Így, ha

egyik vagy másik hívő nem kapja meg, amit kér, ez nagyrészt azért történik, mert helytelenek az indítékai. Isten sohasem tölti be az öncélú pazarlás szükségét!

Ha a világ barátsága helyett Istennek rendeljük alá magunkat, megtapasztaljuk, hogy az efféle alárendelés békét teremt a viszályok helyén, megfelelő mederbe tereli a kívánságainkat.

Az alárendelés áldása (6-12)

Aki teljes mértékben alá akarja rendelni önmagát Istennek, nem engedheti meg magának, hogy rágalmazza a testvérét, vagy ítélkezzen fölötté. A törvény elítéli a rágalmozást, és óva int mindenkit az önféjű ítélkezéstől. Ha valaki mégis ezt teszi a testvérel, az egyenesen a törvényt rágalmazza és itéli.

Az alárendelés értelme (13-17)

Az elbizakodott tervezetést csak úgy kerülhetjük el, ha folyamatosan Isten nézőpontjából látjuk magunkat. Ahelyett, hogy emberileg nagy terveket szövögetnénk, késznek kell lennünk arra, hogy Isten is helyet kapjon a képben. Ha erre nyitottak vagyunk, énközpontú kérdéseinket felváltja az Istent tisztelő bizalom.

Aranymondatt: Jakab 4:7

2005. november 20.

ISTEN CSALÁDJÁBAN

Jakab 5:1-20

Krisztus gyülekezete olyan, mint egy család, amelynek számos tagja van. Ezért ahogyan a családtagok felelősek egymásért, ugyanúgy a hívők is. Sem egy család, sem a gyülekezet nem fejlődik megfelelően, és nem lehet harmonikus, ha a tagok figyelmen kívül hagyják egymás szükségét, és egymástól függetlenül próbálnak megküzdeni a nehézségekkel, a haladás különböző kihívásaival. Ám ha mindenki a helyén van, és eleget tesz családi, illetve gyülekezeti kötelezettségeinek, a közösség egységet, összhangot és

fejlődést él át. Jakab apostol a keresztyének négy kötelezettségére mutat rá ebben az ígétanulmányban, amelyek a gyülekezeti harmónia és előrehaladás mellett, személyre szóló áldásokat is magukban hordoznak.

Óvakodj a kapzsiságtól! (1-6)

Jakab nem magát a gazdagságot ítéli el, hanem az ehhez kötődő pénzszóvárságot és azokat a tetteket, amivel az emberek megszerzik a gazdagságot. A kapzsiság minket, mai keresztyéneket is megkísérthet. Még az is előfordulhat,

ANGOL ÉNEKCÍM

... válik olvashatóvá a **vízs.** 1. és a **fűg.** 13. sorokban, az ábra helyes kitöltése esetén. Ezt kérjük beküldeni legkésőbb 2005. november 30-ig!

VÍZSZINTES:

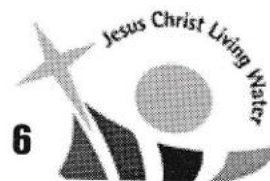
1. Az énekcím előtt része. 11. Latin üdvözlés. 12. Tiszta, angolul. 13. ...-Ovaneszjan; örmény távolugró bajnok volt (Igor). 14. Rangjelző előtag. 16. Jézus első csodájának színhelye. 17. Hargita megyei autójelzés. 18. Angol Erika! 20. Páratlan répa! 21. Szerves gyök. 23. Város Bételtől keletre. 24. Fed, takar. 26. Belgrádi királyi palota. 27. Angol csapat!

FÜGGŐLEGES:

2. ... FC; liverpooli focicsapat. 3. Fül, angolul. 4. Kiloliter, röviden. 5. Év, angolul. 6. Futbalcsapatok nevének végén álló gyakori rövidítés. 7. Görög eredetű női név. 8. A tetejére, népiesen. 9. Olasz fesztiválváros. 10. Ügetés. 13. Az énekcím második része. 15. Becézből önállósult női név. 18. Portékán túlsz. 19. Előtag: sejt-. 22. Fehérnemű. 24. A -leg párja. 26. Kiütés a bokszbán. 28. Kiejtett betű.

Készítette: MELEG DÁVID

1	2	3	4	5	E	6	7	8	9	10
	11					12				
13				14	15		16			
17			18			19			20	
21		22			23			24		
25				26		27	28			
I					M					D

Ének
-zene
a BWA

kongresszuson

Nagyon sokat énekeltünk. (A programfüzetben 161 éneket találtam -, nem énekeltük el azonban mindet.) Érdemes lenne kiszámolni, hogy a tiszteletek össz idejének hány százalékát töltötte ki az ének-zene. Bizonyára túl nagy számot kapnánk.

A szervezők igyekeztek a régi és az újabb stílusú zenének egyaránt helyet biztosítani. Meglepetésemre mind a kettőt szinte egyformán értékelték, mindkettőbe egyformán bekapcsolódtak - amikor lehetett. Néha nehezen tudtam elviselni a fülsértően hangos, zenekarral és tappsal kísért éneklést, ugyanakkor azt láttam, hogy nagyon sokan élvezték, átszellemülve énekelték ugyanazt. (Akit érdekel, hallgasson bele a video felvételekbe az interneten. www.bwanet.org/congress)

A közösen énekelt hagyományos énekeknek is nagy sikere volt. Néhány klasszikus zene darabot is hallottunk, hegedűn, orgonán.

Számomra sokat mondó jelenet játszódott le a magyar énekkar szolgálata után. Szép volt az ének, hosszú taps követte. A közös éneklést vezető fekete testvérnő a taps vége felé örömeiben ezeket mondta, látható megindultsággal: Amen. I like it, I like it very much. Yes. We had a little church up here. S aztán rázendítettek egy korábban már énekelt dicsőítő énekre (*Halle-halle-hallelujah. The Lord is high above the heaven...*) Az imént az énekkarnak tapsoló tömeg most ezt énekelte önfeléd örömmel.

Magamban én meg annak örültem, hogy az énekesekink közben kivonultak, s talán nem hallották, hogy két percen belül már az ő énekeik stílusától egészen eltérő énekekkel fejezik be a délelőtti alkalmat.

Vagy lehet, hogy a mennyországban is megfér többféle zenei stílus? Lehet, hogy felváltva énekelnek ott is zsoltárokat, a *Zengd Jézus nevét*, meg a sokféle-egyféle *Halleluját*?

Az egyik neves előadó elmondta, milyen nehezére esik neki bekapcsolódni a mai hívő fiatalok énekeibe. Humorosan azt mondta, ha a mennybe érkezve ott vetítésvásznat fog látni, máris kijelentkezik. (*If there's an overhead projector in heaven, I'm checking out!* T. C.) S azzal folytatta, hogy mivel a mai fiatalok ezt a stílust értik, jobb ha mi, énekes-könyves hívők is fölkészülünk erre a változásra. (HG)

hogy Jakab címzettjeihez hasonlóan mi sem riadunk vissza mások megkárosításától csak azért, hogy minél gazdagabbak legyünk. De álljunk ellene a gonosznak! Ha meghúzzuk a vonalat, és nem engedünk az ördög késztetéseinek, minden földi kincsénél nagyobb jutalomban lesz részünk.

Légy türelmes! (7-12)

A türelmet szorgalmazva Jakab arra is felszólítja a hívőket, hogy ne panaszkodjanak egymásra, mert Jézus az ajtó előtt áll. A hívőknek készen kell lenniük arra, hogy szenvedést is vállaljanak, ha szükséges. Ezt a követelményt mind a próféták, mind Jób példája aláhúzza.

Imádkozz gyakran! (13-18)

Levele vége fele közeledve Jakab az imádságra helyezi a hangsúlyt, és konkrét eseteket említ, amelyek gyakori és kitartó imára ösztönzik a hívőket. Ilyen például a szenvedés. Bármiből ered is, a szenvedésnek imát kell fakasztania. Ugyanígy az örömnél is. Akinek öröme van, dicsőítse Istent az imáiban. A beteg ember buzgó imádságra ösztönözheti a gyülekezet elöljáróit is. Közös könyörgésük nyomán Isten szabadulással, bűnbocsánattal, gyógyulással ajándékozza meg a szenvedőt.

Segíts a tévelygőknek! (19-20)

Végül Jakab arra is rámutat, hogy Isten családjában a tagok felelősséggel tartoznak egymásért. Aki észreveszi, hogy testvére letért a jó útról, és bűnbe esett, segítséggel tartozik neki úgy, hogy megtéréshez vezeti. Ezáltal a lelkét menti meg.

Aranymondat: Jakab 5:8

2005. november 27.

Áldást eredményező választás Dániel 1:3-9; 2:14-28, 46-48

Az élet számtalan helyzetet teremt, amelyben választanunk kell jó és rossz, vagy igaz és hamis között. Sok esetben egyenesen az a kérdés, hogy Isten mellett

vagy ellene döntünk-e. Időnként nem egészen egyértelmű, hogy mi egyezne Isten akaratával, és mi ellenkezne vele. Van, amikor az okoz gondot, hogy vállaljuk az áldozatot, amit az Isten iránti hűségünkért kellene meghoznunk. Dánielnek egyik nehézség sem jelentett problémát.

Isten szerinti elhatározás (3-9)

Dániel minden tetteben Isten tetszését akarta keresni. Ezért elhatározta, hogy bár nem saját hazájában tartózkodik, hanem egy olyan kultúrában, amely nem tartja be Isten törvényét, ő mégis Isten elvárásainak fog megfelelni. Időnként mi, mai keresztyének is kerülhetünk olyan helyzetbe, amikor külső nyomás nehezedik ránk, hogy Isten szabályait figyelmen kívül hagyva embereknek igyekezzünk tetszeni. Valójában ilyenkor derül csak ki, hogy mennyire fontos nekünk Isten.

Isten hatalma és bölcsessége (14-28)

Isten cselekedete az ő korlátlan hatalmáról és bölcsességéről tett bizonyosságot. Azt hirdette, hogy ő, a sötétség és a világosság alkotója, bármit megtehet, és ő, a bölcsesség és a tudomány osztogatója, tökéletesen ismeri, sőt másoknak is kijelentheti a jövőt. Mindez magasztalásra és dicsőítésre indította Dánielt, aztán pedig felbátorította, hogy amikor Nebukadneccar elé áll, vele is félelem nélkül tudassa: nem saját értelme fejtette meg az álmod és annak magyarázatát, hanem a menny Istene.

Isten áldásai (46-48)

Dániel elhatározása, hogy nem szennyezi be magát Nebukadneccar ételével, számos áldást eredményezett. Még a király is áldásban részesült miatta, mert választ kapott a kérdésére. Bátorítsanak minket ezek a Dániel könyvében följegyzett események, hogy sohase féljünk megvallani a mi Urunkat, Jézus Krisztust szavaink és tetteink által! Az Isten szerinti választások nyomán a mi életünkben is áldás fakad.

Aranymondat: Zsolt 112:1-2